Dosarul nr. 3-3124/2025
2-25179428-12-3-26122025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

24 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, specializat în examinarea acțiunilor de contencios administrativ, Ina Pruteanu, examinând în procedură scrisă, în baza materialelor anexate la dosar, acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de A.O. „Primăria Mea" împotriva Primăriei or. Durlești privind anularea răspunsului Primăriei or. Durlești nr. 3593/25 din 03 decembrie 2025, cu obligarea Primăriei or. Durlești să prezinte A.O. „Primăria Mea" informațiile oficiale de interes public solicitate prin scrisoarea din 13 noiembrie 2025; constatarea încălcării de către Primăria or. Durlești a dreptului de acces la informații de interes public în raport cu A.O. „Primăria Mea", prin neprezentarea în termen legal a informațiilor de interes public; încasarea din contul Primăriei or. Durlești a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantei:

La 26 decembrie 2025, Asociația Obștească „Primăria Mea" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Durlești privind anularea răspunsului Primăriei or. Durlești nr. 3593/25 din 03 decembrie 2025, cu obligarea Primăriei or. Durlești să prezinte AO „Primăria Mea" informațiile oficiale de interes public solicitate prin scrisoarea din 13 noiembrie 2025; constatarea încălcării de către Primăria or. Durlești a dreptului de acces la informații de interes public în raport cu AO „Primăria Mea", prin neprezentarea în termen legal a informațiilor de interes public; încasarea din contul Primăriei or. Durlești a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a comunicat că, la 13 noiembrie 2025, Asociația Obștească „Primăria Mea" a expediat în adresa Primăriei or. Durlești o solicitare de furnizare a informației oficiale de interes public, înregistrată cu numărul de intrare 4981/25 din 13 noiembrie 2025, transmisă la adresa electronică oficială a autorității – *****.

Reclamanta a menționat că prin solicitarea respectivă Asociația a solicitat furnizarea informației cu privire la rezultatul procedurii de achiziție publică nr. ID

21414156 (MTender ID – ocds-b3wdp1-MD-1746192773744), având ca obiect achiziționarea „Servicii de proiectare pentru elaborarea proiectului de execuție cu tema: Actualizarea Planului Urbanistic General pentru or. Durlești”.

Prin urmare, reclamanta a solicitat autorității publice furnizarea următoarelor informații de interes public:

1. Care este oferta declarată câștigătoare pentru achiziționarea „Servicii de proiectare pentru elaborarea proiectului de execuție cu tema: Actualizarea Planului Urbanistic General pentru or. Durlești”;

2. Care este suma contractului atribuit urmare procedurii de achiziție publice ID nr. 21414156 (MTender ID- ocds-b3wdp1-MD-1746192773744) pentru achiziționarea „Servicii de proiectare pentru elaborarea proiectului de execuție cu tema: Actualizarea Planului Urbanistic General pentru or. Durlești”?

3. De ce Primăria or. Durlești a aplicat la tipul procedurii „cererea ofertelor de preț (servicii)” pentru procedura de achiziție publică ID nr. 21414156 (MTender IDocds-b3wdp1-MD-1746192773744) cu valoarea estimată a contractului (fără TVA) de 2 000 000 lei, în condițiile în care art. 57 alin. (1) din Legea nr.131/2015 privind achizițiile publice, prevede că autoritatea contractantă, prin cererea ofertelor de preţuri, poate atribui contracte de achiziţii publice de bunuri, lucrări sau servicii, care se prezintă conform unor specificaţii concrete, cu condiţia ca valoarea estimată a achiziţiei să nu depăşească 800 000 de lei pentru bunuri şi servicii şi 2 000 000 de lei pentru lucrări?

Totodată, în solicitarea adresată autorității publice, reclamanta a menționat că necesitatea obținerii informației respective este determinată de faptul că, pe platforma de achiziții publice MTender (ID – ocds-b3wdp1-MD-1746192773744), la rubrica privind statutul procedurii era afișată mențiunea „Activ”, iar la statutul ofertei depuse de unicul ofertant participant la procedura de achiziție, „IMP Chișinăuproiect”, era indicată mențiunea „în considerare”.

În opinia reclamantei, aceste circumstanțe indicau lipsa unui ofertant desemnat câștigător al procedurii de achiziție publică.

De asemenea, Asociația Obștească „Primăria Mea” a indicat că nici pe portalul www.achizitii.md nu era disponibilă informația cu privire la ofertantul declarat oficial câștigător al procedurii de achiziție pentru achiziționarea „Servicii de proiectare pentru elaborarea proiectului de execuție cu tema: Actualizarea Planului Urbanistic General pentru or. Durlești”.

La 12 decembrie 2025, reclamanta a recepționat răspunsul Primăriei or. Durlești nr. 3593/25 din 03 decembrie 2025, prin care autoritatea publică pârâtă a comunicat că o parte dintre solicitările formulate nu ar avea temei juridic, fiind întemeiate, în opinia sa, pe o interpretare neconformă a cadrului legal aplicabil.

Asociația Obștească „Primăria Mea” a comunicat că, referitor la informațiile privind procedura de achiziție publică, Primăria or. Durlești a indicat că datele aferente procedurilor de achiziții, inclusiv inițierea acestora, atribuirea contractelor, modificările și valorile contractuale, sunt transmise către Agenția Achiziții Publice și publicate în Buletinul Achizițiilor Publice, aceste surse reprezentând mijloace oficiale de informare accesibile publicului.

Totodată, reclamanta a menționat că în răspunsul nr. 3593/25 din 03 decembrie 2025 emis de Primăria or. Durlești, autoritatea publică a invocat, că Asociația Obștească „Primăria Mea” nu deține atribuții legale de control asupra legalității, oportunității sau corectitudinii activității administrației publice locale, asemenea competențe revenind instituțiilor abilitate prin acte normative speciale. De asemenea, Primăria or. Durlești a reiterat disponibilitatea de a furniza informații de interes public, în limitele competențelor sale instituționale și în conformitate cu prevederile legale aplicabile.

Reclamanta consideră că răspunsul Primăriei or. Durlești este ilegal, întrucât contravine dispozițiilor legale privind accesul la informațiile de interes public, precum și principiilor transparenței administrative, bunei administrări și legalității activității autorităților publice.

În acest sens, reclamanta a invocat prevederile art. 34 din Constituția Republicii Moldova, potrivit cărora dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public este garantat, iar autoritățile publice sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra problemelor de interes public. Aceste garanții constituționale sunt reglementate prin Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, care instituie obligația autorităților publice de a furniza informațiile deținute sau gestionate, în termenul și forma prevăzute de lege, cu excepția situațiilor expres stabilite privind restricționarea accesului.

Reclamanta a susținut că informațiile solicitate vizează rezultatul unei proceduri de achiziție publică, valoarea contractului atribuit și temeiul aplicării unui anumit tip de procedură de achiziție. Aceste date se referă la utilizarea fondurilor publice, exercitarea atribuțiilor de către o autoritate publică locală și respectarea legislației în domeniul achizițiilor publice, constituind, prin urmare, informații de interes public în sensul art. 4 din Legea nr. 148/2023.

Totodată, a susținut că afirmația autorității potrivit căreia o parte dintre solicitări „nu dispun de temei juridic” sau s-ar întemeia pe o „interpretare neconformă a cadrului legal” este irelevantă în raport cu exercitarea dreptului de acces la informație. Exercitarea acestui drept nu este condiționată de corectitudinea interpretării juridice a solicitantului ori de scopul urmărit, autoritatea având doar

obligația de a verifica dacă informațiile solicitate există, se află în posesia sa și nu fac parte din categoriile de informații cu acces restricționat.

Reclamanta a menționat că Primăria or. Durlești încearcă în mod eronat să substituie obligația sa legală de furnizare a informațiilor printr-o trimitere generală la platformele publice gestionate de Agenția Achiziții Publice și la Buletinul Achizițiilor Publice. Invocarea de către autoritate a unor surse alternative (site-uri sau baze de date externe) pentru a justifica necomunicarea informațiilor solicitate nu poate fi întemeiată exclusiv pe legislația internă, ci trebuie apreciată și prin prisma principiilor și standardelor europene privind dreptul de acces la informații și obligațiile autorităților publice.

Totodată, a specificat că publicarea din oficiu a informațiilor pe portaluri sau baze de date nu exonerează autoritatea de obligația de a răspunde cererilor concrete, dacă informațiile solicitate se află în posesia acesteia sau au fost generate de aceasta și pot fi furnizate direct. Autoritățile publice au obligația de a asigura atât publicarea generală a informațiilor, cât și soluționarea cererilor individualizate de acces, întrucât acestea pot viza informații specifice care eventual nu sunt încă publicate sau nu sunt clar accesibile în bazele de date indicate de autoritate. Această obligație este consacrată de legislația națională și de standardele internaționale privind accesul la documentele oficiale, inclusiv de Convenția Consiliului Europei privind accesul la documentele oficiale (Convenția de la Tromso).

Reclamanta a atras atenția asupra faptului că informațiile solicitate nu erau disponibile sau clare pe platformele invocate de autoritatea publică pârâtă, procedura de achiziție figurând cu statutul „Activ”, iar oferta unicului participant fiind „în considerare”, fără desemnarea unui câștigător. În aceste condiții, obligația clarificării revenea autorității contractante.

A mai menționat cu referire la argumentul autorității publice pârâte, potrivit căruia Asociația Obștească „Primăria Mea” nu ar fi abilitată prin lege să exercite control asupra activității administrației publice locale, nu ține de obiectul cererii și confundă dreptul de acces la informații cu atribuțiile de control administrativ. A precizat că solicitarea de informații nu reprezintă un act de control și nu substituie competențele autorităților abilitate.

Totodată, reclamanta consideră că prin formularea unor aprecieri privind „opiniile” și „interpretările” asociației, Primăria or. Durlești a evitat să răspundă clar și complet întrebărilor adresate, transformând un răspuns care trebuia să fie informativ într-unul defensiv și justificativ. Astfel, reclamanta a precizat că nu a solicitat opinii sau consultații juridice, ci clarificări oficiale privind acte, decizii și proceduri administrative aflate în gestiunea Primăriei or. Durlești. Prin urmare,

reclamanta consideră că solicitarea privind temeiul aplicării procedurii „cererea ofertelor de preț (servicii)” reprezintă o cerere legitimă de transparență, prin care se urmărește cunoașterea motivelor și a bazei legale care au stat la emiterea deciziei administrative.

Reclamanta consideră că răspunsul Primăriei or. Durlești nu oferă clarificări concrete la întrebările formulate, neindicând existența unui ofertant declarat câștigător, valoarea contractului și stadiul real al procedurii de achiziție, fiind în opinia sa un răspuns formal sau general, care nu permite solicitantului să obțină informațiile solicitate, și nu echivalează cu executarea obligației legale de informare.

Totodată, a menționat că refuzul de a furniza informațiile solicitate împiedică exercitarea controlului public asupra respectării art. 57 alin. (1) din Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice, în special sub aspectul aplicării procedurii „cererea ofertelor de preț (servicii)” la o valoare estimată de 2 000 000 lei, aspect ce prezintă un interes public.

Prin urmare, reclamanta consideră că refuzul Primăriei or. Durlești de a furniza informații constituie o încălcare a art. 34 din Constituția Republicii Moldova, a dispozițiilor art. 4, 5, 6, 13, 14, 15, 16, 19, 20, 25, 28, 29 din Legea nr. 148/2023, precum și a principiilor transparenței, legalității și bunei administrări.

În opinia reclamantei, autoritatea publică pârâtă a încercat să minimalizeze statutul asociației, sugerând că aceasta nu ar avea atribuții de control, legislația națională și standardele europene recunosc în mod expres rolul organizațiilor neguvernamentale în promovarea transparenței, responsabilității și integrității în administrația publică. În acest context, accesul la informație reprezintă un instrument indispensabil pentru exercitarea acestui rol, iar limitarea sa indirectă, prin refuzuri mascate sau răspunsuri evazive, afectează nu doar drepturile Asociației, ci și interesul public general.

A mai invocat faptul că autoritatea publică pârâtă nu a indicat niciun temei legal care să justifice restrângerea accesului la informație și nici nu a informat în scris solicitantul despre prelungirea termenului de examinare a cererii de acces la informațiile de interes public, astfel cum prevedere art. 19 alin. (2) din Legea nr. 148/2023.

Consideră că lipsa unei motivări juridice clare a refuzului contravine obligației de motivare a actelor administrative și încalcă principiul proporționalității. În absența identificării unei excepții legale exprese, autoritatea avea obligația de a furniza integral informația solicitată, iar orice altă abordare constituie un exercițiu discreționar al puterii publice.

Reclamanta a susținut că Primăria or. Durlești a încălcat termenul legal de examinare a solicitării de acces la informații și a ignorat nejustificat modalitatea de comunicare a răspunsului.

A mai menționat că deși a solicitat expedierea răspunsului prin poșta electronică, la adresa de email: *****, autoritatea publică pârâtă a expediat răspunsul prin intermediul oficiului poștal, ceea ce a determinat recepționarea acestuia după expirarea termenului legal.

În opinia reclamantei, această conduită echivalează cu o tergiversare nejustificată a furnizării informației și contravine prevederilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 148/2023.

Reclamanta a susținut că, deși a solicitat în mod expres transmiterea răspunsului prin poșta electronică, în temeiul art. 20 alin. (1) din Legea nr. 148/2023, autoritatea a ignorat această opțiune, afectând exercitarea dreptului de acces la informație și încălcând principiul respectării opțiunii solicitantului privind modalitatea de comunicare.

Consideră că autoritatea nu poate justifica nerespectarea termenului legal și a modalității de comunicare prin considerente administrative interne, întrucât o asemenea conduită contravine scopului Legii nr. 148/2023 care urmărește facilitarea accesului rapid și efectiv la informațiile de interes public, și transformă procedura de acces într-una excesiv formalistă și ineficientă.

În opinia reclamantei, nerespectarea modalității de transmitere solicitate, precum și transmiterea cu întârziere a răspunsului, denotă încălcarea termenului legal de examinare a cererii și a obligației de a furniza informația în forma solicitată. Aceste circumstanțe, în opinia reclamantei, justifică constatarea caracterului ilegal al conduitei Primăriei orașului Durlești și admiterea acțiunii în contencios administrativ.

Consideră că în aceste condiții, intervenția instanței de judecată este necesară pentru a restabili legalitatea, a constata caracterul nejustificat al refuzului și a obliga autoritatea pârâtă să furnizeze integral informațiile de interes public solicitate de Asociație.

Reclamanta a invocat faptul că, prin cumulul argumentelor expuse anterior, rezultă că poziția Primăriei or. Durlești nu constituie o simplă eroare administrativă, ci o conduită incompatibilă cu exigențele legale privind accesul la informațiile de interes public, transparența decizională și principiile bunei administrări, ceea ce justifică pe deplin admiterea acțiunii și obligarea autorității pârâte la furnizarea completă și efectivă a informațiilor solicitate

În acest context, în temeiul prevederilor art. 4, 5, 6, 13, 14, 15, 16, 19, 20, 25, 28 și 29 din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes

public, art. 40 din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală, art. 18, 20, 189, 191, 196 și 206 din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018, precum și art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, reclamanta a solicitat: admiterea cererii de chemare în judecată; anularea răspunsului Primăriei or. Durlești nr. 3593/25 din 03 decembrie 2025 și obligarea Primăriei or. Durlești să prezinte reclamantei informațiile oficiale de interes public solicitate prin scrisoarea din 13 noiembrie 2025; constatarea încălcării de către Primăria or. Durlești a dreptului de acces la informații de interes public în raport cu Asociația Obștească „Primăria Mea" prin neprezentarea în termen legal a informațiilor de interes public și încasarea din contul furnizorului de informații a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei, achitată urmare depunerii prezentei cereri de chemare în judecată.

Obiecțiile pârâtei:

La 11 februarie 2026, Primăria or. Durlești, mun. Chișinău a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate de Asociația Obștească „Primăria Mea" ca fiind inadmisibilă.

În susținerea poziției sale, autoritatea publică pârâtă a specificat că, la 13 noiembrie 2025, Asociația Obștească „Primăria Mea" a înaintat o cerere înregistrată cu nr. 4981/25, prin care a solicitat prezentarea informației de interes public, și anume:

1. Care este oferta declarată câștigătoare pentru achiziționarea „Servicii de proiectare pentru elaborarea proiectului de execuție cu tema: Actualizarea Planului Urbanistic General"?

2. Care este suma contractului atribuit în cadrul procedurii de achiziție publică ID 21414156, pentru achiziționarea „Servicii de proiectare pentru elaborarea proiectului de execuție cu tema: Actualizarea Planului Urbanistic General"?

3. De ce Primăria or. Durlești a aplicat procedura „COP" în cadrul procedurii de achiziție publică ID 21414156, cu valoarea estimativă a contractului de 2 000 000,00 lei fără TVA, în condițiile în care art. 57 alin. (1) din Legea achizițiilor publice prevede că autoritatea contractantă, prin cererea ofertelor de prețuri, poate atribui contracte de achiziții publice de bunuri, servicii și lucrări care se prezintă conform unor specificații concrete, cu condiția ca valoarea estimativă a achiziției să nu depășească 800 000,00 lei pentru bunuri și servicii și 2 000 000,00 lei pentru lucrări.

Autoritatea publică pârâtă a invocat că prin răspunsul nr. 3593/25 din 03 decembrie 2025, expediat la adresa electronică a petiționarului la 04 decembrie

2025, a informat solicitantul cu privire la motivele de fapt și de drept aferente întrebărilor adresate.

Consideră că acțiunea înaintată de către Asociația Obștească „Primăria Mea” împotriva Primăriei or. Durlești privind accesul la informațiile de interes public este inadmisibilă și neîntemeiată, în lipsa totală a probelor.

Autoritatea publică pârâtă a invocat că, reclamanta nu a ținut cont de procedura prealabilă, făcând trimitere la prevederile art. 162, art. 167, art. 60, art. 195, art. 206, art. 10, art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Totodată, a invocată că cererea prealabilă poate fi depusă numai în cazul în care persoana își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual.

În aceste circumstanțe, consideră că reclamantul Asociația Obștească „Primăria Mea” nu a respectat procedura prealabilă, nu a indicat dreptul său încălcat prin emiterea răspunsului de către Autoritatea Publică Locală Durlești, or, în cazul nerecepționării răspunsului, urma să solicite repetat eliberarea acestuia.

Primăria or. Durlești a menționat că reclamantei i-a fost expediat răspunsul la data de 04 decembrie 2025, fapt confirmat prin extrasul de pe adresa electronică a acestuia.

Autoritatea publică a atras atenția asupra faptului că, din conținutul cererii de chemare în judecată, obiectul acțiunii nu îl constituie obligarea emiterii informației de interes public, ci adresarea unor întrebări, iar în acest context, Agenția Achiziții Publice, în exercitarea atribuțiilor sale, verifică legalitatea desfășurării tuturor achizițiilor publice, iar în cazul constatării unor neconformități înaintează Raport de Monitorizare în vederea elucidării acestora.

Totodată, a precizat că Asociația Obștească „Primăria Mea” nu este abilitată prin lege să verifice legalitatea, oportunitatea sau corectitudinea activității administrației publice locale a or. Durlești. Astfel de competențe revin exclusiv instituțiilor publice specializate, conform atribuțiilor stabilite prin actele normative în domeniul controlului administrativ, financiar, de integritate și de conformitate juridică, respectiv: Agenția Achiziții Publice, Ministerul Finanțelor, Trezoreria de Stat, Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor și Cancelaria de Stat.

La fel, a menționat faptul că Primăria or. Durlești este autoritatea contractantă care își desfășoară activitatea în domeniul achizițiilor publice în mod transparent, prin intermediul platformei electronice www.achizitii.md.

Astfel, autoritatea publică a indicat că toate actele aferente procedurilor de achiziție publică (anunțul de intenție, anunțul de atribuire, decizia, darea de seamă, acordurile de modificare a contractelor de achiziție publică), conform Legii nr. 133 privind achizițiile publice, sunt transmise către Agenția Achiziții Publice pentru publicare în Buletinul Achizițiilor Publice.

Autoritatea publică pârâtă consideră că reclamanta Asociația Obștească „Primăria Mea” urmează să își exercite activitatea în limitele prevăzute de legislația aplicabilă și să respecte competențele instituțiilor de stat responsabile de control.

Totodată, autoritatea publică pârâtă și-a exprimat disponibilitatea de a oferi informații publice în conformitate cu cadrul legal, însă a indicat că nu poate răspunde unor demersuri care depășesc sfera drepturilor și atribuțiilor unei asociații obștești.

Suplimentar, a mai menționat că reclamanta nu a solicitat autorității publice emiterea unui act administrativ individual și nici nu a depus o cerere prealabilă. În temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) și lit. f) din Codul administrativ, reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 și nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 208 din Codul administrativ.

În circumstanțele expuse, autoritatea publică pârâtă a solicitat declararea cererii reclamantei ca fiind inadmisibilă.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ

Studiind acțiunea și înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată ca fiind admisibilă, aceasta urmând a fi admisă spre examinare în fond din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Judecătorul reține că, obiectul acțiunii ține de drepturile persoanei de a avea acces la informație. Astfel, Asociația Obștească „Primăria Mea” prin acțiunea înaintată invocă încălcarea dreptului său de a avea acces la informație de interes public.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual

(acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 25 alin. (1) din Legea privind accesul la informații de interes public nr. 148 din 09 iunie 2023 (în vigoare din 08.01.2024), orice persoană care revendică dreptul de acces la informațiile de interes public poate contesta în

instanța de judecată orice acțiune sau inacțiune a furnizorilor de informații prin care s-au încălcat prevederile prezentei legi.

(2) Contestarea acțiunilor sau inacțiunilor furnizorilor de informații se realizează prin depunerea unei acțiuni în contencios administrativ, care se înaintează și se examinează în conformitate cu prevederile Codului administrativ, *fără respectarea procedurii prealabile, cu excepțiile și completările stabilite de prezenta lege. În partea ce ține de procedura contenciosului administrativ, toți furnizorii de informații sunt asimilați autorităților publice.*

În acest sens, cu referire la circumstanțele reținute supra, instanța de judecată concluzionează că *respectarea procedurii prealabile, la caz nu se impune*.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Totodată, conform art. 25 alin. (3) din Legea privind accesul la informații de interes public nr. 148 din 09 iunie 2023 (în vigoare din 08.01.2024)*, acţiunea în contencios administrativ se înaintează în decurs de 30 de zile de la data comunicării răspunsului furnizorului de informaţii*. Dacă furnizorul de informaţii nu soluţionează cererea în termenul prevăzut la art. 19, acţiunea în contencios administrativ poate fi înaintată în decursul unui an de la data expirării termenului.

Așa cum a fost statuat supra, cererea reclamantei privind accesul la informații de interes public a fost depusă la 13 noiembrie 2025, răspunsul autorității publice pârâte datează cu 03 decembrie 2025, iar acțiunea în instanța de judecată a fost depusă la 26 decembrie 2025.

Astfel, ținând cont de circumstanțele constatate, raportate la prevederile legale enunțate, instanța de judecată reține că acțiunea reclamantei este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, fiind solicitată furnizarea informațiilor de interes public.

Aprecierea instanței:

Examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, cercetând materialele cauzei și ale

dosarului administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că este legal și întemeiat să admită acțiunea în contencios administrativ ca fiind întemeiată, din următoarele considerente.

Potrivit art. 34 din Constituția Republicii Moldova, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

Conform art. 53 alin. (1) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

În corespundere cu art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sânt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Judecătorul ține să menționeze că, în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Art. 5 din Codul administrativ, prevede că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 14 din Codul administrativ, actul real este activitatea administrativă de drept public care nu are drept scop o reglementare concretă sau abstractă, ci un rezultat real. (2) Sunt acte reale, în special, *informaţiile*, avertizările sau recomandările autorităţilor publice şi acţiunile întreprinse de acestea.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăților persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, art. 224 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, prevede expres că examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acţiuni în realizare, obligă la acţiune, tolerare sau inacţiune, dacă o astfel de pretenţie a reclamantului este întemeiată.

La caz, instanța de judecată constată că, reclamanta își întemeiază pretențiile pe dezacordul față de modul de examinare de către autoritatea publică pârâtă a solicitării sale de acces la informații de interes public, apreciind că răspunsul furnizat nu corespunde cerințelor legale, a fost prezentat cu depășirea termenului legal și nu conține informațiile solicitate. În consecință, reclamanta solicită obligarea autorității publice pârâte să-i furnizeze informațiile solicitate prin cererea din 13 noiembrie 2025.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și probatoriului administrat de participanții la proces se atestă că, la 13 noiembrie 2025, Asociația Obștească „Primăria Mea” a depus în adresa Primăriei or. Durlești o solicitare de furnizare a informațiilor oficiale de interes public, înregistrată cu nr. 4981/25, prin care a solicitat prezentarea informațiilor privind rezultatul procedurii de achiziție publică nr. ID 21414156 (MTender ID – ocds-b3wdp1-MD-1746192773744), având ca obiect achiziționarea „Servicii de proiectare pentru elaborarea proiectului de execuție cu tema: Actualizarea Planului Urbanistic General pentru or. Durlești”, inclusiv informații cu privire la oferta declarată câștigătoare, valoarea contractului atribuit și temeiul aplicării procedurii de achiziție „cererea ofertelor de preț (servicii)” (f.d. 20-21).

Prin răspunsul nr. 3593/25 din 03 decembrie 2025, Primăria or. Durlești i-a comunicat reclamantei Asociația Obștească „Primăria Mea” că unele dintre solicitările formulate prin cererea nr. 4981/25 din 13 noiembrie 2025 nu dispun de temei juridic, fiind întemeiate pe o interpretare neconformă a cadrului legal aplicabil. Referitor la informațiile privind procedurile de achiziții publice, autoritatea publică a menționat că informațiile aferente acestora sunt transmise în mod regulat către Agenția Achiziții Publice și sunt publicate în Buletinul Achizițiilor Publice. Totodată, Primăria or. Durlești a indicat că Asociația Obștească „Primăria Mea” nu este abilitată prin lege cu atribuții de control privind legalitatea, oportunitatea sau corectitudinea activității administrației publice locale din orașul Durlești (f.d. 22).

Răspunsul Primăriei or. Durlești a fost expediat prin intermediul poștei terestre la data de 08 decembrie 2025, fapt confirmat prin copia plicului poștal, care conține mențiunile aplicate de operatorul poștal Î.S. „Poșta Moldovei” (f.d. 23).

Nefiind de acord cu respectivul răspuns, la 26 decembrie 2025, Asociația Obștească „Primăria Mea” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Durlești, solicitând anularea răspunsului Primăriei or. Durlești nr. 3593/25 din 03 decembrie 2025, cu obligarea Primăriei or. Durlești să prezinte A.O. „Primăria Mea” informațiile oficiale de interes public solicitate prin scrisoarea din 13 noiembrie 2025; constatarea încălcării de către Primăria or. Durlești a dreptului de acces la informații de interes public în raport cu Asociația Obștească „Primăria Mea”, prin neprezentarea în termen legal a informațiilor de interes public; încasarea din contul Primăriei or. Durlești a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei.

În conformitate cu art. 34 din Constituția Republicii Moldova, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.

Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

Potrivit art. 13 din Legea privind nr. 148 din 09.06.2023 privind accesul la informații de interes public, orice persoană fizică sau juridică are dreptul să solicite şi să obţină informaţii de interes public în condiţiile legii, prin înaintarea unei cereri de comunicare a informaţiilor de interes public. (2) Furnizorii de informaţii sunt obligaţi să comunice informaţiile de interes public solicitate, în condiţiile legii.

Conform art. 1 din Legea nr. 148 din 09.06.2023, privind accesul la informațiile de interes public, prezenta lege are drept scop asigurarea transparenţei activităţilor din sectorul public.

Conform art. 2 din Legea nr. 148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public, prezenta lege reglementează: a) modalitatea de exercitare şi apărare a dreptului de acces la informaţiile de interes public; b) obligaţiile furnizorilor de informaţii în asigurarea accesului la informaţiile de interes public; c) răspunderea juridică pentru încălcarea prevederilor privind accesul la informaţiile de interes public; d) mecanismul de monitorizare şi control al implementării legii. (2) Prezenta lege nu aduce atingere reglementărilor speciale privind accesul la informaţiile de interes public, care se conţin în alte legi. (3) Accesul la informaţia de mediu se realizează în modul stabilit de Guvern.

Potrivit art. 3 din Legea nr. 148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public, asigurarea accesului la informaţiile de interes public se bazează pe următoarele principii:

a) *principiul oferirii informaţiilor de interes public* – toate informaţiile deţinute de furnizorii de informaţii se prezumă a fi publice;

b) *principiul obligaţiei de a publica informaţiile de interes public* – furnizorii de informaţii trebuie să publice şi să disemineze într-o manieră proactivă toate informaţiile de interes public;

c) *principiul promovării guvernării deschise* – autorităţile publice trebuie să promoveze în rândul agenţilor publici o cultură a transparenţei şi a deschiderii şi să promoveze în rândul populaţiei dreptul la informaţie;

d) *principiul facilitării accesului la informaţiile de interes public* – furnizorii de informaţii trebuie să ofere asistenţă solicitanţilor, în special celor cu necesităţi speciale, la depunerea cererilor, la primirea şi înţelegerea răspunsului. Solicitările de informaţii trebuie să fie examinate şi soluţionate într-o manieră rapidă şi echitabilă;

e) *principiul transparenţei şedinţelor* – şedinţele autorităţilor publice trebuie să fie deschise pentru public şi să permită documentarea informaţiei privind procesul de luare a deciziilor.

Conform art. 4 din Legea nr. 148 din 09.06.2023 privind accesul la informații de interes public, în sensul prezentei legi, informaţii de interes public sunt toate informaţiile deţinute de furnizorii de informaţii, indiferent de suportul de stocare (pe hârtie, în formă electronică sau în orice alt format).

Potrivit art. 5 din Legea nr. 148 din 09.06.2023, Furnizorii de informații sunt:

a) autoritățile publice;

b) instituțiile publice;

c) întreprinderile de stat și întreprinderile municipale;

d) persoanele juridice de drept privat controlate de furnizorii de informații prevăzuți la lit. a)–c), în conformitate cu art. 203 alin. (3)–(7) din Codul civil nr. 1107/2002;

e) persoanele juridice de drept privat care prestează servicii publice, servicii publice de gospodărie comunală sau servicii de decontare;

f) întreprinderile energetice care desfășoară activități în domeniul gazelor naturale, al energiei electrice sau al energiei termice;

g) asociațiile profesionale și organele de autoadministrare, constituite prin lege, ale profesiilor din sectorul justiției;

h) partidele politice.

Conform art. 6 din Legea nr. 148 din 09.06.2023 privind accesul la informații de interes public, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege.

(2) Furnizorii de informații sunt obligați să asigure accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 13 alin. (1) – (2) din Legea nr. 148 din 09.06.2023 privind accesul la informații de interes public, orice persoană fizică sau juridică (în continuare – *solicitant*) are dreptul să solicite și să obțină informații de interes public în condițiile legii, prin înaintarea unei cereri de comunicare a informațiilor de interes public (în continuare – *cerere*).

(2) Furnizorii de informații sunt obligați să comunice informațiile de interes public solicitate, în condițiile legii.

Potrivit art. 20 Legea nr. 148 din 09.06.2023 privind accesul la informații de interes public, informaţiile de interes public sunt comunicate solicitantului în modalitatea indicată în cerere, cu excepţiile prevăzute la alin. (3), după cum urmează: a) furnizarea informaţiei în formă electronică; b) expedierea informaţiei

prin poştă, pe suport de hârtie; c) eliberarea informaţiei la sediul furnizorului de informaţii; d) examinarea informaţiei în original, la sediul furnizorului de informaţii; e) expunerea informaţiei în formă verbală, în cazul cererilor adresate verbal.

(2) Furnizarea informaţiei în formă electronică presupune furnizarea, prin intermediul poştei electronice, a documentelor electronice, a înscrisurilor în format electronic, a copiilor scanate în format electronic de pe documentele pe suport de hârtie, după caz, precum şi a informaţiilor exprimate în orice formate digitale care pot fi transmise prin intermediul poştei electronice (text, imagine, audio, video etc.).

(3) Informaţiile de interes public pot fi comunicate într-o altă modalitate decât cea indicată în cerere în cazul în care: a) informaţiile sunt disponibile în internet şi pot fi comunicate solicitantului printr-o referinţă la pagina web relevantă; b) furnizorul de informaţii nu dispune de capacităţi tehnice pentru convertirea informaţiilor în forma solicitată; c) convertirea informaţiilor în forma solicitată implică un volum excesiv de lucru, care ar afecta funcţionalitatea obişnuită a furnizorului de informaţii; d) comunicarea informaţiilor în forma solicitată nu este posibilă din cauza unor restricţii legale sau din cauza unor prevederi normative care stabilesc o altă modalitate de comunicare a informaţiilor solicitate.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (3), solicitantul este informat despre motivul comunicării informaţiilor într-o altă modalitate decât cea indicată în cerere.

(5) În cazul în care solicitantul nu a indicat în cerere modalitatea preferată de comunicare a informaţiilor, acestea sunt comunicate în cea mai rapidă modalitate posibilă.

În context, potrivit cererii nr. 4981/25 din 13 noiembrie 2025, Asociația Obștească „Primăria Mea” a solicitat furnizarea informației cu privire la rezultatul procedurii de achiziție publică nr. ID 21414156 (MTender ID – ocds-b3wdp1-MD-1746192773744), având ca obiect achiziționarea „Servicii de proiectare pentru elaborarea proiectului de execuție cu tema: Actualizarea Planului Urbanistic General pentru or. Durlești”.

Prin urmare, reclamanta a solicitat autorității publice furnizarea următoarelor informații de interes public:

1. Care este oferta declarată câștigătoare pentru achiziționarea „Servicii de proiectare pentru elaborarea proiectului de execuție cu tema: Actualizarea Planului Urbanistic General pentru or. Durlești”;

2. Care este suma contractului atribuit urmare procedurii de achiziție publice ID nr. 21414156 (MTender ID- ocds-b3wdp1-MD-1746192773744) pentru

achiziționarea „Servicii de proiectare pentru elaborarea proiectului de execuție cu tema: Actualizarea Planului Urbanistic General pentru or. Durlești”?

3. De ce Primăria or. Durlești a aplicat la tipul procedurii „cererea ofertelor de preț (servicii)” pentru procedura de achiziție publică ID nr. 21414156 (MTender IDocds-b3wdp1-MD-1746192773744) cu valoarea estimată a contractului (fără TVA) de 2 000 000 lei, în condițiile în care art. 57 alin. (1) din Legea nr.131/2015 privind achizițiile publice, prevede că autoritatea contractantă, prin cererea ofertelor de preţuri, poate atribui contracte de achiziţii publice de bunuri, lucrări sau servicii, care se prezintă conform unor specificaţii concrete, cu condiţia ca valoarea estimată a achiziţiei să nu depăşească 800 000 de lei pentru bunuri şi servicii şi 2 000 000 de lei pentru lucrări?

Totodată, în solicitarea adresată autorității publice, reclamanta a menționat că necesitatea obținerii informației respective este determinată de faptul că, pe platforma de achiziții publice MTender (ID – ocds-b3wdp1-MD-1746192773744), la rubrica privind statutul procedurii era afișată mențiunea „Activ”, iar la statutul ofertei depuse de unicul ofertant participant la procedura de achiziție, „IMP Chișinăuproiect”, era indicată mențiunea „în considerare”.

Astfel, în sensul art. 4 din Legea nr. 148/2023, informațiile solicitate sunt informații deținute de un furnizor de informații în sensul art. 5 din aceeași lege, indiferent de suportul acestora, iar calificarea lor ca informații de interes public nu depinde de forma de stocare sau de modalitatea tehnică de organizare internă a acestora, ci de natura raportului juridic în care acestea sunt generate și de interesul legitim al publicului de a avea acces la ele.

Respectiv, dreptul de acces la informație, consacrat la nivel constituțional prin art. 34 din Constituția Republicii Moldova, reprezintă un element esențial al statului de drept și al principiului transparenței în activitatea autorităților publice și a entităților care gestionează servicii de interes public. Acest drept nu are un caracter pur declarativ, ci impune obligații pozitive în sarcina furnizorilor de informații, care trebuie să asigure nu doar existența formală a accesului, ci și efectivitatea acestuia, prin furnizarea promptă, completă și inteligibilă a informațiilor solicitate.

Potrivit art. 8 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 148/2023, accesul la informațiile de interes public poate fi limitat doar în măsura în care este strict necesar și proporțional cu scopul protecției unui interes legitim, inclusiv protecția datelor cu caracter personal, fără a aduce atingere esenței dreptului de acces la informație.

Principiul proporționalității impune o analiză concretă și individualizată a fiecărui element de informație solicitat, cu scopul de a stabili dacă este posibilă furnizarea parțială a informației, prin excluderea sau anonimizarea datelor cu caracter personal, fără a afecta substanța informației de interes public.

Potrivit art. 23 din Legea nr.148/2023, cererea se respinge, integral sau parțial, în cazul în care: a) furnizorul de informații nu deține informația solicitată, nu cunoaște dacă aceasta se află în posesia unui alt furnizor de informații și nu există circumstanțe pentru readresare; b) în privința informației solicitate furnizorul de informații a oferit deja un răspuns. În acest caz se face referire la numărul și data răspunsului oferit anterior.

(2) Respingerea integrală sau parțială a cererii este motivată în scris și comunicată solicitantului în termenul prevăzut la art. 19.

(3) În cazul în care nu deține informația solicitată, furnizorul de informații care a înregistrat cererea va readresa cererea, integral sau parțial, unui alt furnizor de informații, dacă cunoaște că informația solicitată se află în posesia acestuia. În acest caz, originalul sau copia cererii se expediază pentru examinare furnizorului de informații relevant în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, fapt despre care este informat solicitantul.

(4) Pentru examinarea și soluționarea cererii readresate începe un nou termen, conform art. 19, care curge de la data înregistrării cererii readresate.

(5) Refuzul de a înregistra sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeași regulă se aplică și în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal.

Potrivit art. 24 din Legea nr.148/2023, comunicarea informațiilor de interes public este refuzată, integral sau parțial, dacă informațiile solicitate constituie informații cu accesibilitate limitată conform art. 8.

(2) Refuzul se face în scris și trebuie să conțină: a) denumirea furnizorului de informații; b) numele și prenumele sau denumirea solicitantului; c) data emiterii refuzului; d) temeiul și motivarea refuzului, conform art. 8; e) modalitatea de contestare a refuzului (denumirea și adresa instanței de judecată, precum și termenul de contestare); f) numele, prenumele și semnătura olografă/electronică a conducătorului furnizorului de informații sau a altei persoane împuternicite de conducător ori de lege pentru emiterea refuzului.

(3) În cazul în care numai o parte din informațiile solicitate constituie informații cu accesibilitate limitată, furnizorul de informații refuză parțial comunicarea informațiilor, conform alin.(1) și (2), și este obligat să comunice informațiile la care accesul nu poate fi limitat.

(4) Furnizorii de informații nu pot refuza comunicarea informațiilor de interes public pe motiv că informațiile solicitate se găsesc în diferite documente sau pe diferite suporturi de stocare ori pe motiv că informațiile solicitate nu sunt sistematizate.

Potrivit art. 25 din Legea nr. 148/2023, orice persoană care revendică dreptul de acces la informațiile de interes public poate contesta în instanța de judecată orice acțiune sau inacțiune a furnizorilor de informații prin care s-au încălcat prevederile prezentei legi.

(2) Contestarea acțiunilor sau inacțiunilor furnizorilor de informații se realizează prin depunerea unei acțiuni în contencios administrativ, care se înaintează și se examinează în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, cu excepțiile și completările stabilite de prezenta lege. În partea ce ține de procedura contenciosului administrativ, toți furnizorii de informații sunt asimilați autorităților publice.

(3) Acțiunea în contencios administrativ se înaintează în decurs de 30 de zile de la data comunicării răspunsului furnizorului de informații. Dacă furnizorul de informații nu soluționează cererea în termenul prevăzut la art. 19, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată în decursul unui an de la data expirării termenului.

În raport cu circumstanțele de fapt constatate și normele legale expuse anterior, instanța reține că obiectul prezentului litigiu ***nu*** îl constituie verificarea legalității procedurii de achiziție publică desfășurate de Primăria or. Durlești și nici exercitarea unui control jurisdicțional asupra oportunității ori temeiniciei deciziilor adoptate în cadrul respectivei proceduri, ci exclusiv verificarea respectării obligațiilor legale ale furnizorului de informații în materia asigurării accesului la informațiile de interes public. Or, prin cererea sa reclamanta nu solicită instanței să stabilească dacă procedura de achiziție a fost organizată cu respectarea Legii nr. 131/2015 privind achizițiile publice și nici nu pretinde constatarea unor abateri în materia achizițiilor publice, competențe care aparțin autorităților abilitate de lege, ci invocă încălcarea dreptului său de acces la informațiile de interes public, garantat de art. 34 din Constituția Republicii Moldova și dezvoltat prin dispozițiile Legii nr. 148/2023.

În această ordine de idei, instanța apreciază ca fiind neîntemeiat argumentul autorității publice potrivit căruia Asociația Obștească „Primăria Mea” nu ar fi abilitată să verifice legalitatea activității administrației publice locale ori să exercite atribuții de control asupra procedurilor de achiziție publică. *O asemenea apărare pornește de la o premisă juridică eronată, întrucât confundă dreptul de acces la informațiile de interes public cu atribuțiile de control administrativ conferite unor autorități specializate*. Exercitarea dreptului consacrat de art. 6 și art. 13 din Legea nr. 148/2023 nu este condiționată de existența unui interes calificat, de deținerea unor atribuții de control sau de justificarea scopului pentru care informația este solicitată. Dimpotrivă, legiuitorul a consacrat caracterul

universal al dreptului de acces la informațiile de interes public, orice persoană fizică sau juridică având posibilitatea de a solicita și obține asemenea informații în condițiile legii.

Instanța reține că informațiile solicitate de reclamantă privesc activitatea unei autorități publice locale în procesul de utilizare a resurselor financiare publice și desfășurarea unei proceduri de achiziție publică având ca obiect elaborarea documentației de urbanism pentru orașul Durlești. Informațiile referitoare la oferta declarată câștigătoare, valoarea contractului atribuit, precum și motivele care au fundamentat alegerea unei anumite proceduri de atribuire sunt generate în exercitarea atribuțiilor de drept public ale autorității contractante și se află în legătură directă cu administrarea patrimoniului și a fondurilor publice. Prin urmare, acestea se circumscriu noțiunii de informații de interes public în accepțiunea art. 4 din Legea nr. 148/2023 și beneficiază de prezumția legală de publicitate instituită de art. 3 alin. (1) lit. a) din aceeași lege.

În acest context, instanța subliniază că regimul juridic instituit prin Legea nr. 148/2023 este fundamentat pe principiul maximei transparențe, potrivit căruia toate informațiile deținute de furnizorii de informații se prezumă a fi accesibile publicului, iar restrângerea accesului reprezintă excepția, fiind admisibilă numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege. Rezultă că sarcina justificării refuzului de comunicare incumbă exclusiv furnizorului de informații, acesta fiind obligat să demonstreze existența unui temei legal concret care să permită limitarea accesului. În lipsa unei asemenea justificări, refuzul apare ca fiind contrar principiilor legalității, proporționalității și bunei administrări.

Examinând răspunsul nr. 3593/25 din 03 decembrie 2025, instanța constată că acesta nu conține nici una dintre informațiile solicitate de reclamantă și nici nu întrunește exigențele unui refuz legal de comunicare a informațiilor. Autoritatea publică nu a invocat existența vreunei categorii de informații cu accesibilitate limitată prevăzute de art. 8 din Legea nr. 148/2023, nu a motivat imposibilitatea furnizării informațiilor și nici nu a indicat că informațiile solicitate nu s-ar afla în posesia sa. Dimpotrivă, *răspunsul contestat se limitează la formularea unor aprecieri generale privind pretinsa lipsă a competențelor reclamantei și la indicarea existenței unor platforme publice unde sunt publicate informații privind achizițiile publice, fără a răspunde efectiv solicitării formulate*.

Or, simpla indicare a faptului că anumite informații sunt sau urmează a fi publicate pe platforme electronice oficiale nu echivalează cu executarea obligației prevăzute de art. 13 și art. 20 din Legea nr. 148/2023. Legiuitorul a instituit două obligații distincte în sarcina furnizorului de informații, respectiv obligația publicării proactive a informațiilor și obligația soluționării cererilor individuale de

acces la informațiile de interes public. Aceste obligații coexistă și nu se exclud reciproc. Prin urmare, existența unor surse publice de informare nu exonerează autoritatea publică de obligația de a răspunde unei cereri concrete formulate în condițiile legii, în special atunci când solicitantul urmărește confirmarea oficială a unor informații ori clarificarea unor aspecte care nu rezultă în mod neechivoc din informațiile publicate.

Mai mult, instanța observă că însăși reclamanta a justificat necesitatea adresării solicitării prin faptul că, la momentul formulării cererii, platforma electronică indica faptul că procedura avea statutul „Activ", iar oferta unicului participant figura „în considerare", fără existența unor informații privind desemnarea unui câștigător sau atribuirea contractului. În aceste condiții, obligația de a furniza clarificările solicitate revenea autorității contractante, care deținea informațiile generate în cadrul procedurii administrative.

Instanța apreciază, totodată, că argumentul autorității potrivit căruia solicitarea reclamantei ar reprezenta o cerere de justificare a legalității procedurii și nu o solicitare de informații, nu poate fi acceptat. Analizând conținutul cererii din 13 noiembrie 2025, instanța constată că primele două întrebări urmăresc obținerea unor informații factuale existente în evidența autorității publice, iar cea de-a treia solicită comunicarea motivelor și temeiului care au stat la baza alegerii procedurii de achiziție. Aceste elemente fac parte din procesul administrativ decizional și sunt reflectate în documentele întocmite de autoritatea contractantă, astfel încât comunicarea lor reprezintă furnizarea unor informații oficiale, și nu emiterea unei consultații juridice sau exprimarea unei opinii personale.

În aceeași ordine de idei, instanța reține că autoritatea publică nu a făcut dovada existenței vreuneia dintre situațiile prevăzute de art. 23 din Legea nr. 148/2023 care ar fi justificat respingerea cererii. Nu s-a invocat că informațiile nu ar fi fost deținute de Primăria or. Durlești, nu s-a demonstrat că acestea ar fi fost deja comunicate reclamantei și nici nu s-a procedat la readresarea cererii către un alt furnizor de informații, potrivit mecanismului prevăzut de lege. În consecință, răspunsul contestat nu poate fi calificat drept o soluționare efectivă a cererii de acces la informațiile de interes public.

Sub aspectul modalității de comunicare a răspunsului, instanța constată că reclamanta a indicat expres în cerere adresa de poștă electronică la care urma să fie transmis răspunsul. Potrivit art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 148/2023, furnizorul de informații este obligat să comunice informațiile în modalitatea indicată de solicitant, iar abaterea de la această regulă este permisă numai în situațiile expres prevăzute la alin. (3) al aceluiași articol. Din materialele dosarului nu rezultă că Primăria or. Durlești ar fi invocat existența vreunuia dintre aceste

impedimente și nici că ar fi informat solicitantul despre motivele comunicării răspunsului într-o altă modalitate, astfel cum impune art. 20 alin. (4) din lege.

Instanța reține că respectarea modalității de comunicare solicitate de petent nu reprezintă o formalitate lipsită de relevanță juridică, ci constituie o garanție procedurală menită să asigure exercitarea efectivă și promptă a dreptului de acces la informație. Comunicarea răspunsului printr-un alt mijloc decât cel solicitat, fără existența unei justificări legale, este de natură să afecteze eficiența dreptului recunoscut de lege și să conducă la întârzierea nejustificată a accesului la informațiile solicitate.

În același timp, instanța apreciază că răspunsul contestat nu satisface nici exigențele de motivare care rezultă din dispozițiile Legii nr. 148/2023. Autoritatea publică nu a identificat norma juridică ce ar permite limitarea accesului și nu a explicat în ce măsură comunicarea informațiilor solicitate ar prejudicia unul dintre interesele legitime protejate de art. 8 din lege. Orice restrângere a dreptului de acces la informație trebuie să fie expres prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică și proporțională cu scopul urmărit. O motivare generică, bazată pe aprecieri privind statutul solicitantului sau asupra oportunității demersului acestuia, nu poate constitui un temei juridic valabil pentru refuzul comunicării informațiilor.

Totodată, instanța atrage atenția asupra faptului că poziția procesuală a pârâtei, exprimată prin referință, confirmă în esență că autoritatea nu a analizat cererea reclamantei prin prisma dispozițiilor Legii nr. 148/2023, ci prin raportare la pretinsa competență a asociației obștești de a controla activitatea administrației publice. O asemenea abordare contravine scopului legii speciale și transformă dreptul de acces la informație într-un drept condiționat de calitatea sau interesul solicitantului, ceea ce este incompatibil atât cu dispozițiile Constituției Republicii Moldova, cât și cu reglementarea expresă cuprinsă în Legea nr. 148/2023.

Ținând seama de ansamblul circumstanțelor cauzei, instanța ajunge la concluzia că Primăria or. Durlești nu și-a executat obligația pozitivă de a asigura accesul efectiv al reclamantei la informațiile de interes public solicitate. Răspunsul autorității nu reprezintă o soluționare conformă cerințelor legale a cererii formulate, întrucât nu conține informațiile solicitate, nu constituie un refuz motivat în sensul art. 24 din Legea nr. 148/2023 și nu este întemeiat pe vreun caz legal de limitare a accesului la informație.

Subsecvent, instanța de judecată reține că, dreptul de acces la informațiile de interes public reprezintă o garanție esențială a principiului transparenței administrației publice și a bunei administrări, fiind protejat atât de legislația națională, cât și de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în interpretarea Curții Europene a Drepturilor Omului. Curtea Europeană a

Drepturilor Omului a statuat că refuzul sau omisiunea autorităților publice de a furniza informații aflate în posesia lor poate constitui o ingerință în exercitarea dreptului la libertatea de a primi informații, garantat de art. 10 din Convenție (cauza Magyar Helsinki Bizottság c. Ungariei, Marea Cameră, 2016).

Potrivit art. 26 alin. (4) din Legea 148 din 09.06.2023 privind accesul la informații de interes public, dacă instanţa de judecată constată o încălcare a prevederilor prezentei legi, aceasta aplică furnizorului de informaţii o amendă în modul prevăzut la art. 28 şi 29, prin hotărârea sau decizia în fond, indiferent dacă reclamantul a solicitat sau nu aplicarea acesteia.

Conform art. 27-28 din Legea 148 din 09.06.2023 privind accesul la informații de interes public, încălcarea dreptului de acces la informațiile de interes public atrage răspunderea potrivit prezentei legi și, după caz, răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, conform legislației.

Constituie încălcări ale legislației privind accesul la informațiile de interes public, pasibile de sancțiune pecuniară, următoarele fapte:

a) nepublicarea informațiilor de interes public prevăzute la art. 10;

b) comunicarea incompletă a informațiilor de interes public;

c) solicitarea unor plăți ilegale pentru comunicarea informațiilor de interes public;

d) respingerea sau readresarea neîntemeiată a cererii;

e) *refuzul neîntemeiat de a comunica informațiile de interes public*.

Totodată, potrivit art. 29 din Legea 148/2023 privind accesul la informații de interes public, pentru încălcările prevăzute la art.28, instanța de judecată aplică furnizorului de informații o sancțiune pecuniară sub formă de amendă.

(2) Amenda se stabilește în unități convenționale. O unitate convențională constituie 50 de lei.

(3) La aplicarea amenzii se ține cont de:

a) gravitatea și durata încălcării constatate;

b) consecințele încălcării constatate pentru reclamant;

c) alte circumstanțe relevante.

(4) Instanța de judecată aplică furnizorului de informații:

a) pentru încălcarea prevăzută la art. 28 lit. a) – amendă de la 5 la 60 de unități convenționale;

b) pentru încălcările prevăzute la art. 28 lit. b)–d) – amendă de la 10 la 100 de unități convenționale;

c) pentru încălcarea prevăzută la art. 28 lit. e) – amendă de la 20 la 200 de unități convenționale.

(5) Amenda se încasează din contul furnizorului de informații și se virează în bugetul de stat.

(6) Amenda se execută potrivit prevederilor Codului administrativ.

Astfel, având în vedere caracterul nejustificat al refuzului de a furniza datele solicitate, instanța reține incidența art. 28 lit. e) în coroborare cu art. 29 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 148/2023, care prevede aplicarea sancțiunii pecuniare pentru refuzul neîntemeiat de a comunica informațiile de interes public, motiv pentru care aplicarea amenzii în mărime de 20 unități convenționale este legală și proporțională.

Respectiv, instanța judecătorească stabilește că refuzul autorității publice de a comunica informațiile de interes public solicitate prin cererea nr. 4981/25 din 13 noiembrie 2025 este neîntemeiat, acesta având ca efect încălcarea dreptului reclamantei de acces la informație.

Cu referire la cerința reclamantei privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Aliniatul (1^1) al aceluiași articol statuează că, cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În conformitate cu art. 90 din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte:

a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor;

b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului;

c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată;

d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă;

e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel;

f) cheltuielile de căutare a pârâtului;

g) cheltuielile de efectuare a expertizei;

h) cheltuielile de executare a actelor judiciare;

i) cheltuielile de asistenţă juridică;

j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii;

k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut;

l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

În conformitate cu prevederile art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, *taxa de timbru* şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 2 alin. (1) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac.

Potrivit art. 84 din Codul de procedură civilă, (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii. (2) Taxa de timbru se achită în contul instanţelor de judecată şi se gestionează în conformitate cu art. 43 din Legea finanţelor publice şi responsabilităţii bugetar-fiscale nr.181/2014. (3) Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023. (4) Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul.

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 20 din 26 septembrie 2024 s-au declarat neconstituţionale:

- textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege.” din teza întâi şi textul „şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul” din teza a doua a articolului 2 alineatul (2) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023;

- şi textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023” din teza întâi şi textul „şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul” din teza a doua a articolului 84 alineatul (4) din Codul de procedură civilă.

În acest sens, instanța de judecată reține că, reclamanta la depunerea cererii de chemare în judecată a anexat confirmarea de achitare a notei de plată Seria A nr. 00185615234579, privind achitarea taxei de timbru în sumă de 200 (două sute) lei (f.d. 18).

Reieșind din cele menționate, instanța de judecată concluzionează în privința admiterii pretenției reclamantei privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 200 (două sute) lei.

În consecință, instanța apreciază că sunt întrunite condițiile pentru admiterea acțiunii în realizare, prevăzută de art. 206 alin. (1) lit. c) și art. 224 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, cu obligarea autorității publice pârâte să comunice reclamantei informațiile de interes public solicitate prin cererea înregistrată cu nr. 4981/25 din 13 noiembrie 2025. Totodată, având în vedere caracterul nejustificat al refuzului de comunicare și nerespectarea obligațiilor instituite de Legea nr. 148/2023, instanța constată încălcarea de către Primăria or. Durlești a dreptului reclamantei de acces la informațiile de interes public, ceea ce justifică aplicarea consecințelor juridice prevăzute de lege, inclusiv obligarea pârâtei la repararea cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă și, în măsura în care sunt întrunite condițiile art. 26 din Legea nr. 148/2023, aplicarea sancțiunii pecuniare prevăzute de această normă. Astfel, numai prin adoptarea unei asemenea soluții poate fi restabilit echilibrul dintre autoritatea publică și titularul dreptului fundamental de acces la informație, fiind asigurată realizarea efectivă a principiilor transparenței, legalității, bunei administrări și supremației legii în activitatea administrației publice.

În conformitate cu prevederile art. 26, 28 al Legii nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, art. 224 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de AO „Primăria Mea” împotriva Primăriei or. Durlești privind accesul la informațiile de interes public.

Se constată încălcarea de către Primăria or. Durlești a prevederilor Legii nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public.

Se obligă Primăria or. Durlești să prezinte AO „Primăria Mea” informația solicitată prin cererea cu nr. de intrare 4981/25 din 13 noiembrie 2025.

Pentru refuzul neîntemeiat de a comunica informațiile de interes public, solicitate prin cererea cu nr. de intrare 4981/25 din 13 noiembrie 2025, se aplică amendă Primăriei or. Durlești, în mărime de 20 unități convenționale, ce constituie 1000 (una mie) lei, cu încasarea acesteia în contul bugetului de stat.

Se încasează din contul Primăriei or. Durlești în beneficiul AO „Primăria Mea” cheltuielile de judecată în sumă de 200 lei (două sute lei).

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la adoptarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu